

— Пане Павле, почнімо з найбільш гострої теми — безпекової. Наскільки сьогодні реальною є загроза повторного наступу російських військ із території Білорусі?

— Насамперед потрібно окреслити загальний стратегічний контекст. У Білорусі ми наразі спостерігаємо інтенсивну та планомірну модернізацію військової інфраструктури. Оновлюються старі радянські об'єкти, створюються нові логістичні майданчики, призначені для можливого оперативного розміщення російських підрозділів у межах так званого «регіонального угруповання військ».

Усе це свідчить про системну мілітаризацію держави та підготовку режиму до тривалого військово-політичного тиску на Україну та країни Балтії. Однак, якщо ми говоримо про початок 2026 року, я наразі не бачу ознак безпосередньої підготовки до повторення «лютневого сценарію» 2022 року. Зараз немає ні масштабної мобілізації, ні необхідної концентрації ударних угруповань, здатних на глибокий прорив.

Читайте також: Торгівля людьми в обмін на калій: Чи справді Лукашенко готовий до діалогу із Заходом?

— Тобто ви вважаєте, що такий ризик на сьогодні повністю відсутній?

— Виключати його категорично не можна, адже Білорусь уже довела статус плацдарму для російської агресії. Але сьогодні оперативна ситуація суттєво відрізняється від тієї, що була чотири роки тому.

По-перше, українська армія трансформувалася в одну з найпотужніших та найдосвідченіших сил у регіоні. По-друге, північний кордон України тепер — це не просто лінія на карті, а глибоко ешелонована та добре укріплена система оборони. По-третє, у разі виявлення концентрації військ на білоруській території, Україна, без сумніву, тепер має засоби та політичну волю для завдання превентивних ударів по військових об'єктах і скупченнях техніки. Для режиму Олександра Лукашенка це означало б миттєві та катастрофічні наслідки. Тому наразі прями повтор подій 2022 року виглядає стратегічно малоімовірним.

— Перейдем до питань економічного тиску. Чи продовжать США практику поступового послаблення санкційних обмежень проти офіційного Мінська?

— Я б не став говорити про якусь системну стратегію зняття санкцій. Ми бачимо радше тактичні кроки Вашингтона, пов'язані з двома основними напрямками. Перший — це спроба використати Лукашенка як альтернативний канал комунікації з Кремлем. Сам білоруський диктатор відчайдушно намагається позиціонувати себе як «незамінного посередника», який нібито має вплив на Путіна. Проте це значне перебільшення: Білорусь наразі перебуває у стадії глибокої, майже термінальної залежності від Росії.

Другий чинник — суто гуманітарний. Окремі точкові послаблення можуть розглядатися Заходом як інструмент для звільнення політичних в'язнів, кількість яких у Білорусі залишається критичною. Інших ефективних механізмів тиску на режим у демократичного світу сьогодні практично не залишилося.

— Чи вбачаєте ви суперечності в нинішній санкційній політиці союзників?

— Безумовно, і вони досить болючі. Ми бачимо парадоксальну ситуацію: частина обмежень проти білоруських державних підприємств має значний економічний ефект і стримує режим, тоді як окремі російські гіганти досі зберігають хитромудрі способи доступу до міжнародних ринків. Це створює небезпечний дисбаланс, який лише підштовхує Мінськ до ще глибшої економічної інтеграції з Москвою, фактично «цементуючи» поглинання Білорусі Росією.

Читайте також: **"Лукашенко боягузливий за Януковича": Активіст Євген Афонагель — про помилки протестів-2020 та спільну перемогу**

— **Що, на вашу думку, сьогодні є головним бар'єром, який заважає Заходу посилити підтримку України?**

— Тут є кілька фундаментальних факторів. По-перше, хронічна залежність Європи від США у сфері безпеки. Попри чотири роки великої війни, Європейський Союз досі не спромігся створити повноцінну, автономну від Вашингтона оборонну систему. По-друге, політична непередбачуваність поточної американської адміністрації. По-третє, і це головне — паралізуючий страх ескалації, який досі живе в кабінетах європейських лідерів.

Ми постійно бачимо нескінченні дискусії щодо постачання далекобійних ракет або надання дозволів на удари по військових цілях на території РФ. Ця надмірна обережність стримує ухвалення рішучих кроків, які могли б докорінно змінити хід війни.

— **Чи сформував Захід бодай якусь довгострокову стратегію щодо майбутнього Росії?**

— На жаль, відповідь — ні. Навіть якщо буде досягнуто певної форми припинення вогню, без фундаментальної трансформації самого російського політичного режиму загроза нової, ще більш кривавої війни зберігатиметься. Доки західні еліти не визначать стратегічну мету — що робити з Росією як із постійним джерелом глобальної нестабільності — усі заходи підтримки України залишатимуться частковими та половинчастими.

— **Наскільки внутрішньополітичні процеси всередині самого ЄС впливають на загальну ситуацію?**

— Вплив величезний. У Європейському Союзі поступово формується група урядів, які займають відверто стриману, а часом і проросійську позицію. Це критично ускладнює процес ухвалення стратегічних рішень щодо нових пакетів санкцій та обсягів військової допомоги.

Для Лукашенка будь-які контакти з окремими європейськими політиками «другого ешелону» мають суто іміджевий характер. Він намагається продемонструвати внутрішньому споживачу та Москві, що його ізоляція не є повною. Проте стратегічно це ніяк не зменшує його васальної залежності від Кремля.

Читайте також: **Лоботомія нації: чому інтелект став головним ворогом білоруського режиму**

— **Яким буде ваш підсумок на найближчу перспективу?**

— Станом на лютий 2026 року ситуація виглядає так: безпосередня загроза масштабного наступу з території Білорусі залишається низькою, проте мілітаризація країни та її перетворення на російський військовий округ тривають. Санкційна політика Заходу перетворилася на інструмент тактичного маневрування, а безпека Європи тепер критично залежить від внутрішніх чвар у США. Без чіткого і жорсткого плану щодо майбутнього Росії, війна та нестабільність залишатимуться нашою реальністю на багато років вперед.

— **Дякую за змістовну бесіду.**

Розмовляв Валентин Деменко, лютий 2026 року.

Читайте також:

- **«Те, що росіяни коять в Україні, вони відпрацювали в Чечні». Майрбек Тарамов про анатомію російського терору**
- **Розпад імперії чи чергова імітація: що чекає на Росію та чому «ліберальний десант» у Європі викликає сумніви**
- **«Новгород має бути вільним»: інтерв'ю з очільником руху за незалежність Великого Новгорода від Московії**
- **Голоси Кавказу: ногоайці прагнуть незалежності, а черкеси відновлюють історичну правду**
- **Павло Северинець: «Зміни в Білорусі можуть бути блискавичними, але через втручання Росії — непередбачуваними»**
- **«Якщо полонений не може сказати двох слів білоруською — ставте до стінки, це москаль». Інтерв'ю з членом НВР «Вільна Білорусь»**
- **Імперія тріщить по швах: від Бурятії до Пскова — голоси тих, хто готує життя після Росії**
- **«Офіс Тихановської причетний до поразки»: экс-політ'язень Дмитро Козлов — про жахи «лукашизму» та кризу опозиції**

Share 24

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

| **НОВИНИ ПАРТНЕРІВ**

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Воїни «Альфи» СБУ — ТОП-1 серед підрозділів Сил оборони за результатами бойової роботи у квітні

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розмічених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com